

זרעם זיידך

יו"ל ע"י מכון 'יקרא קדישא' מורשת רבוה"ק
שכונת 'רמות דוד' קרעמשניף - קרית גת

פרשת וארא תשפ"ב • גליון מ"ד

דא"ח מכ"ק מרן
ארמו"ד שליט"א

ניעים ויראתך

דברי אוקים חיים מכ"ק ארמו"ד
הקוד"ט ה"נעם ישראל זיע"א

ניעים ישראל

"וידבר אלקים אל משה ויאמר אליו אני ה' " (ה, ב)
ומקשים המפרשים מהו כפל הלשון, ונ"ל לפרש 'וידבר אלקים' דיבור הוי קשה כגידיון, אלקים הוא דין, דאם שורה חלילה דינים על אדם ויש לו ח"ו צער ועגמו"ג, 'אל משה' משה רומז לצדיק שילך אל הצדיק, כדאיתא בגמ' (ב"ב קטז.) 'כל שיש לו חולה בתוך ביתו ילך אצל חכם ויבקש עליו רחמים', **ו'יאמר אליו'** ישוה בפניו את צערו כדכתיב (משלי יב, כה) 'דאגה בלב איש ישיחנה', גם **ו'יאמר אליו'** שיתוודה בפניו ויעשה חשבון הנפש על מעשיו, ואז **'אני ה' "** שם הוי"ה הוא רחמים שהכל יתהפך לרחמים.

גם **ו'יאמר אליו'** הצדיק יבקש עליו רחמים ויאמר בתפילה אליו ית', ואז **'אני ה' "** יתהפך הכל לרחמים ולרצון.

או יאמר 'משה' רומז לתורה הק' כדאיתא במשנה (אבות א, א) 'משה קיבל תורה מסיני', ומשה אמת ותורתו אמת, זהו **ו'ידבר אלקים'** מי שיש לו צער וצרה ח"ו, 'אל משה' שידבק ויעסוק בתורה ק, כדאיתא בגמ' (עירובין נד.) 'חש בראשו יעסוק בתורה', חש בראשו ירמוז לאדם שיש לו צער ומכאוב, התורה רפואתו, גם רומז לאדם שיש לו נסיונות מהיצר הרע שזה הצרה הגדולה ביותר, תקנתו שיעסוק בתורה כדאיתא בגמ' (קידושין ל:) 'אם פגע בכך מגול זה משכחו לכית המדרש', **ו'יאמר אליו'** ויאמר להשי"ת בתורה ובתפילה אליו לבד 'בלתי לה' לבדו' בלי פניות, ומיד **'אני ה' "** יומתק הכל לרחמים ולרצון.

או יאמר עפ"י דברי זקה"ק מוהרא"ז מקרעטשניף זיע"א עה"כ (שמות יח, ט) 'היה אתה לעם מול האלקים והבאת אתה את הדברים אל האלקים', אלהי"ם בגימטריא הטב"ע, וכך

ויעקב אע"ה מידת תפארת, וכי יאמר אדם ח"ו על יצחק שהרי היה כולו מידת הגבורה שלא ידע אפי' לתת כוס יי"ש ליהודי להשיב את נפשו, א"כ מה ערך לעבודתו של יצחק.

אלא דהשי"ת צריך לעבודה של כל אר"א, ומכאן תוכחת מגולה לאותם בני אדם שמדברים סרה ח"ו על צדיקים, לאמר דהצדיק ההוא אינו כלום מפני שדרך עבודתו שונה בתכלית מדרך שלהם שהוא הדרך היותר טובה וחסובה, אך כאמת אינו כן וכמ"ש הר"ד

המשך בעמוד ב' ❧

ואולם בעבור זאת העמדתך בעבור הראותך את כוחי ולמען ספר שמי בכל הארץ. 'העמדתך' לשון רפואה כדאיתא בגמרא (בבא בתרא קמז) 'עמד מחליו', וזה שאומר רוקב"ה 'ואולם בעבור זאת העמדתך בעבור מה יזכה האדם שהוקב"ה יעמידו מחליו, 'בעבור הראותך את כוחי בעבור שיראה האדם את כוח ה', 'ולמען ספר שמי בכל הארץ' ויקדש שמו ית' בעולם, דתכלית האדם בעוה"ז לקדש שם שמים, או יאמר 'בעבור הראותך את כוחי בעבור שיראה האדם לאתרים את כוח ה' ע"י פירסום רונם שעשה לו ה', 'ולמען ספר שמי בכל הארץ' ובכך יתקדש שמו ית' בעולם.

(דא"ח זה אמרו רביה"ק זיע"א בשנת תשע"ח ימים ספורים אחר גילוי הליו)

"וידבר אלקים אל משה ויאמר אליו אני ה'. וארא אל אברהם אל יצחק ואל יעקב בא-ל שדי ושמי ה' לא נודעתי להם" (ה, ב-ג)

לרגל הילולת הרה"ק הר"ר זושא זיע"א (ב' שבט) ולהכיבוד הרברים מביאים אנו קטע מסוף רא"ח של רביה"ק זיע"א בעת הברכה בכתבו ובלשונו:

יה"ד שזכות הרה"ק הרבי ר' זושא יגן עלינו ועכ"א דער אייבישטער זאל עלפן מ'זאל זוכה זיין צו דינען דעם הייליגן באשעפער אזוי וויא דער הייליגער ר"ד זושא האט עים געדינט, הר"ד זושא אמר אם ירצה השי"ת לעשות חליפין שזושא יהא כמו הרבי ר' בער, והר"ד בער יהא כמו זושא אזי זושא לא יסכים לכך, כי מה יהא להקב"ה רווח מזה הדבר, ממילא לא יהיה לו רק זושא אחד ור"ד בער אחד ומה שמרויח כאן מפסיד כאן, אלא שזושא יעבוד את ה' כמו זושא והר"ד בער כמו הר"ד בער.

ועפ"ד הר"ד זושא זיע"ע ובזכותו נראה עתה לפרש, 'וארא אל אברהם אל יצחק ואל יעקב', ופרש"י הק' 'וארא - אל האבות', וקשה דמה בא רש"י להוסיף ולפרש בזה וכי מי אינו יודע שאברהם יצחק ויעקב הם האבות.

אך הנה ידוע שאברהם אע"ה הוא מידת החסד, יצחק אע"ה מידת הגבורה,

המשך בעמוד ב' ❧

זו שא, שזו שא היא כמו זו שא, והר"ר בער יהא כהר"ר בער, כ"א צריך לעבוד את ה' בעבודתו וכוונתו, כי כן רצונו ית' אשר צריך והפץ בעבודה של כאו"א, ואין שייך לומר על דרך שהוא החשוב יותר, אלא הכל חשוב לפניו ית' שרצונו ככל ולכך בראם.

וזהו **'וארא אל אברהם' וגו'**, א"כ תדמה בנפשך שוודאי התנגלות לאברהם אבינו ע"ה היה באופן יותר נעלה מאשר ליצחק אבינו ע"ה על היותו בעל חסד וכדו', ע"כ בא רש"י ואמר **'אל האבות'**, ללמדך שכולן שוין לטובה בדרךם וכל העבודות שוין לפני הבורא כ"ה, ולכולם הוא צריך כנ"ל ואין לומר ח"ו שהעבודה של א' חשובה יותר כי אם **'וארא אל האבות'** לכולם בשווה.

והנה מצינו שאפי' יצחק מ' הגבורה, איתא בגמ' (שבט פ"ב: דלעת"ל יאמר לו הקב"ה לאברהם בניך חטאו לי אמר לפניו רבש"ע ימחו על קידוש שמך וכו', אבל כשיבא ליצחק ויאמר לו בניך חטאו יאמר לו רבש"ע כך בני ולא בניך, בשעת מתן תורה היו בניך כדכתי' בני בכורי ישראל ועכשיו בני ולא בניך וכו', ומסיים ואומר פלגא עלי ופלגא עלך וכו' יעו"ש, הרי שאצל יצחק שהוא מ' הגבורה דייקא אצלו נמצא החסד הגדול, ואילו אאע"ה שהיה מ' החסד הלך בשמחה לעקוד את יצחק בנו והתאכזר עליו לשחטו לה', דווקא אברהם מ' החסד כשהי' צריך התנהג בגבורה, וכוונתו שגם חסד הי' בזה שהרי עד היום הזה זוכר השי"ת לבני את עקידת יצחק לעורר רחמים, וזהו **'ושמי ה' לא נודעתי להם' פירש"י 'לא נכרתי במדת אמתות'**, שאפי' יצחק מ' הגבורה כשהי' צורך התנהג במ' החסד וכמו"כ אברהם כנ"ל.

עוד ירמוז **'וידבר אלוקים אל משה ויאמר אליו אני ה' וארא' וגו'**, השי"ת אמר למשה רכנו ע"ה שע"י מדת הדין מתעורר רחמים על בני ישראל כענין שאומרים **'ברוגו רחם תזכור'** (חבקוק ג, ב) פי' הרד"ק **'רחם'** בגימטריא **'אברהם'**, דע"י שיש רוגו ומידת הדין על כלל ישראל שמסובלים בצרות, על ידי זה זוכר השי"ת לרחם עמו בזכות האבות הק' ונמצא שהוא לטובה, וזהו **'וידבר אלוקים אל משה'** דאלוקים הוא מידת הדין, ו**'ויאמר אליו אני ה'** שאף זה הוא רחמים כי על ידי זה שמדה"ד מצויה נזכר אנכי באבות הק' **'וארא אל אברהם אל יצחק ואל יעקב'**, שע"י שהיה דינים קשים מתעורר זכות אבות על ישראל ונמתקים הדינים לרחמים אכ"ר.

♦ ♦ ♦

פירש' יהיה אתה לעם מול האלקים' דלכלל ישראל תאמר שאין טבע בעולם והכל למעלה מדרך הטבע היינו מול האלקים, אבל **'זהבאת אתה את הדברים אל האלקים'** היינו שתשפיע להם ההשפעות ע"י שתלבישם בדרך הטבע, וזהו הטעם שאברה"ק נתנו מרשמים לרפואה או הורו על איזהו מרקחת רפואה לקחתה אעפ"י שלא התאים בין הרפואה למחלה, אלא הכל היה כשכיל להלביש הדברים בדרך הטבע, אבל לעם אמרו שאין טבע בעולם אלא הקב"ה מנהיג העולם למעלה מדרך הטבע.

וזהו **'וידבר אלקים אל משה' אלהי"ם בני' הטב"ע כנ"ל** דלעם תשפיע בדרך הטבע, אבל **'ויאמר אליו אני ה'** שתאמר לו שאין טבע בעולם והכל למעלה מדרך הטבע.

♦ ♦ ♦

או יאמר עפ"י דברי דו"ז הר"ה ק"ר **'מאיר מפרמישלזאן זיע"א עה"כ'** (שמות י"ז, ט"ז) **"כי יהיה להם דבר בא אלי ושפטתי וגו' והודעתני את חוקי האלקים ואת תורתיו"** וכך פירש **'כי יהיה להם דבר בא אלי'** כשיהודי צריך ישועה ככל הצטרכותו הגשמיים הוא בא אלי, ואני מברכו והוא נושע בעז"ה, אבל ע"ז כשמגיע לביתו **'והודעתני את חוקי האלקים ואת תורתיו'** נודע לו שיש ה' בעולם ויש מנהיג לכירה שמושיע לישראל.

וזהו **'וידבר אלקים אל משה' אלהי"ם בני' הטב"ע כנ"ל** טבע רומז לגשמייות משה הוא הצדיק משפיע לכלל ישראל כל הצטרכותם בגשמייות, אבל **'ויאמר אליו אני ה'** כשמגיע לביתו רואה שיש ה' בעולם והכל מאתו ית'.

♦ ♦ ♦

או יאמר אלקים הוא דין ירמוז ליראת ה', הוי"ה הוא רחמים ירמוז לאהבת ה', איתא במשנה (אבות ג, ט) **'כל שיראת חטאו קודמת לחכמתו, חכמתו מתקיימת, וכל שהכמתו קודמת ליראת חטאו אין חכמתו מתקיימת'**, דהאדם המתחיל בעבודת השי"ת תחילה זה ע"י יראה תתאה הוא יראת העונש, למרות שזה יראה פשוטה מאד אבל זה יראת ה', וגורם לו להתרחק מן החטא ע"י שמפחד מהעונש, אח"כ בא לידי יראה עילאה, שזהו בא לו ע"י אהבת ה' שירא את ה' לא מחמת העונש אלא מאהבת ה', כפי שאמר זקח"ק

מוהרד"ם מקרעטשניף זיע"א מן החטאים אינו ירא, כיון שלחטאים יש גהינם שמכפר, אבל ירא אני מהמצוות שלא קיימתים כרבעי'. וזהו **'וידבר אלקים'** ראשית דבר בעבודת ה' צריך האדם להתחיל ע"י יראה, **'אל משה'** משה ירמוז להצדיק שיבוא לידי הבקות ואמונה בצדיקים, ואח"כ **'ויאמר אליו אני ה'** שיבוא לעבוד את ה' ע"י אהבה, אבל בתחילה צריך להתחיל ע"י יראה.

שמעתי עובדא ע"י המג"ש הר"ה ג' ר' ישעי' הורביץ שליט"א שאביו ר' אברהם היה תלמיד חבר של מרן החזון איש זי"ע, הוא סיפר לנו פעם שערב אחד עלה החזון"א לביתו לאחד תפילת מעריב והיה צמח אחד מזדקף אל מול פניו והחזון"א נעמד והביט בו הרכה, לפתע התחיל לדעוד ככל גופו ואמר **'שוין, שוין, שוין'** (די, די, די), שאלו ר' אברהם הורביץ מה פשר המעשה שהיה כעת, השיבו החזון"א דהאדם ככל יום צריך להתבונן בגדלות הבורא, ובאותו היום עדיין לא התבונן בגדלות הבורא, לכן התבונן באותו צמח בחשכו איך שהקב"ה מחיה אותה ככל רגע ע"י שזורעים אותה ומשקים אותה ולאט צומחת וגודלת והכל בחיותו מהקב"ה עד שבא כ"כ לידי יראה גדולה מהתבוננות בגדלות ה', ראינו מעובדא זו שככל דבר אפשר לראות פחד ה', **'אתה הוא ה'** לבדך אתה עשית את השמים שמי השמים וכל צבאם הארץ וכל אשר עליה הימים וכל אשר בהם' ככל דבר וכפרט בהתבוננתו **'ואתה מחיה את כולם'** כשרואה חלילה שיש אנשים שאצלם זה לא כך כמה יראת ה' נופלת עליו וכמה שצריך להודות לה', וע"י שמתבונן כן תמיד מגיע לידי אהבת ה' וזהו המודריגה הגדולה ביותר.

כפי שמספרים מהרה"ק הבעל התניא זיע"א שפעמים בדכחותו כתפילה אמר **'רבש"ע איני צריך עולם הבא ולא את שכוך, אלא רק אותך לבדך'** זהו אהבה אמיתית, וזהו שאמר נעים זמירות ישראל (תהלים כ"ד) **'גם כי אלך בגיא צלמות'** אפי' שהוא שרוי בעת צרה וצוקה, **'לא אירא רע'** אינו ירא ומפחד, **'כי אתה עמדי'** כי אינו רואה את הרע רק את ה', וה' משפיע אך טוב.

♦ ♦ ♦

(שח"ט וארא ליל שב"ק)

♦ ויחי שלמה חמש עשרה שנה ♦

'רונן איפה אבא שלך? שאל הרבי.

'בבית' השבתי.

- 'למה הוא לא הגיע?'

- 'הוא לא מרגיש טוב.'

- 'תתקשר אליו שיבוא מיד.'

אני יוצא החוצה מוציא את הפלאפון ומחייג לאבי.

'שלום אבא' אני פותח 'אני כעת אצל הרבי, והרבי אמר לי לומר לך שתבוא מיד.'

'אבל איך רונן?' אמר לי אבי 'אני בקושי אז עדיין לא התרפאתי מהניתוח וכאבים עדיין עוטפים אותי...'

'אבא' השבתי לו 'אני לא אומר לך מה לעשות אבל הרבי ציוה שתבוא, אין הרבה ברירות...!'

היה זה בפורים בעת מעמד 'משתה היין' שנת תשנ"ה אצל הרבי זיע"א ימים ספורים לאחר שאבי ז"ל עבר ניתוח מעקפים (שבו מבצעים מעקף של חסימות / היצרויות בעורקים הכליליים, שתפקידם להעביר דם לשריר הלב. בניתוח זה עוקפים את האזורים החסומים בעורקים הכליליים ויוצרים נתיב חדש שבו יזרום דם עשיר בחמצן לשריר הלב) ניתוח שלא כ"כ פשוט.

אבל מכיון שהרבי ציוה - חזקה על אבי מילתו של הרבי והוא אכן יצא לניסעה והגיע למשתה היין.

'הא ר' שלמה איז דא!' קרא הרבי בקול כשאבי נכנס למשתה היין, והרבי המשיך 'שלמה אין לך לפחד כלל, אני מבטיח לך שבעוד 15 שנה אתה ג"כ תעמוד כאן במשתה היין...'

כולם פערו את פיהם ועיניהם התעגלו בתוכם... כשהרבי אומר הבטחה שלשנה הבאה ג"כ יהא

במשתה היין זהו ג"כ דבר גדול - הבטחה לשנה שלימה - אבל הבטחה ל-15 שנה??? זהו דבר עצום...

אבי ענה 'אמן' יחד עם כל הקהל בשאגה אדירה.

♦ ♦ ♦

"ויחי מקין חמש עשרה שנה..."

היה זה בשנת תש"ע. שום דבר לא הכין אותנו לאותה טלפון שהגיע מהרופא...

לאחר שאבי לא חש בטוב הופנה ע"י הרופא המטפל לערוך בדיקות דם, לאחר כמה ימים התקשר הרופא 'שלמה! מדבר הרופא, קיבלתי כעת את תוצאות הבדיקות דם ואני רוצה שתסור למרפאתי בהקדם.'

'בסדר גמור' השיב אבי אף שהרגיש שזה לא כ"כ בסדר.

לאחר ההזמנה המיוחדת של הרופא חשש אבי מאד מהתוצאות אבל קיווה כל הזמן שזה ענין של חיזוק הגוף בנטילת ויטמינים כלשהם.

משהגיע אל הרופא הוא הוכנס אליו מיד 'שב בבקשה' אמר הרופא. לאחר שסידר את הניירת ולאחר שחשב מעט פנה אל אבי ואמר לו 'תשמע שלמה! קיבלתי את תוצאות הבדיקות דם וזה מראה שיש משהו חמור בגוף, לכן אני נותן לך הפניה לסבב בדיקות שונות אותם אתה צריך לבצע בהקדם האפשרי, ולחזור אלי בימים הקרובים.'

אבי יצא מהרופא בלב כבד, מבלי להתמהמה פנה לערוך את סבב הבדיקות.

התוצאות לא אחרו מלבוא שמחלה קשה מקננת בגופו של אבי.

המשפחה קיבלה את הבשורה ביגון וקיוו והתפללו לה' שישלח את שליחיו הנכונים ע"י טיפולים טובים ושאבי יחלים במהרה ותהא לו רפואה שלימה.

בכל הזדמנות הזכרתי את אבי בפני הרבי. אבי החל לעבור טיפולים שונים מייסרים ומפרכים הכל בתקווה להחלים מהמחלה ולהאריך ימים. אבל מן השמים נגזר אחרת ואבי הלך ונחלש מיום ליום עד שלמגינת ליבנו החזיר נשמתו ליוצרו ביום י"ב חשוון תשע"א.

הרבי הגיע לנחם אותנו וישב זמן רב.

לאחר שימי השבעה הסתיימו נכנסתי בקבלת קהל אל רבי כהרגלי כשבין הדברים הרהבתי עוז בנפשי ושאלתי את הרבי בכאב 'רבי, איך יתכן שהרבי לא פעל ישועה לאבא שלי זכרונו לברכה?'

הרי ידוע ידעתי את הכוח של הרבי שבכוחו לשנות אף מעשי בראשית, וידעתי שבכוחו להמשיך ישועה ורפואה לאבי וכאב לי מאד למה דווקא לאבי לא פעל הרבי ישועה...

הרבי הביט בי בעיניו הרחיקאות ובחיוכו המיוחד ולאחר כמה רגעי דממה אמר לי 'רונן, אתה זוכר את המשתה היין אז שהבטחתי לאבא שלך שהוא יהיה פה עוד 15 שנה?'

'זוכר' השבתי לרבי בהנהון קל בראשי.

'מה נראה לך?' המשיך הרבי 'סתם התעקשתי אז שאביך יגיע למשתה היין על אף שהיה בשלבי החלמה מהניתוח מלווה בכאבים? ומה נראה לך שסתם נקטתי במספר של 15 שנים?'

'שתדע לך' המשיך הרבי 'כבר אז נגזרה עליו גזירה ללכת מן העולם, ואני הפכתי עולמות ונלחמתי בשבילו, עשיתי כל מה שביכולתי לעשות, מה אעשה שזה המקסימום שהצלחתי להשיג בשבילו 15 שנה?...'

נאלמתי דומיה בשמעתי את תשובתו של הרבי, כשבראשי עובר מחשבת שבח והודיה לה' על ה-15 שנים שזכינו שאבא עדיין היה איתנו ולא נלקח אז...

זכורתו יגן עלינו ועל כל ישראל אמן

זיעים הנשמות

יומא דהילולא קדישא
מצריקי הדורות זיע"א

הרה"ק הרבי ר' זושא מאניפולי זיע"א ב' שבט תק"ס

תולדותיו: רבינו הרה"ק רבי משולם זוסיא מאניפולי זיע"א נולד לאביו רבי אליעזר ליפמאן ז"ל, התקרב לחסידות אחר שפגש בהרה"ק המגיד ממעזריטש זיע"א וסחב אחריו לחסידות אף אחיו הרה"ק הרבי ר' אלימלך מליזענסק זיע"א "האחים הקדושים" כפי שכינו אותם גדולי עולם קיבלו על עצמם גלות ונדדו ממקום למקום מבלי שמן דהו ידע בגדלותם, עד שנתפרסמו והחלו להנהיג קהילות ברבים. נלב"ע ב' שבט תק"ס לאחר מחלה שקיננה בגופו, וקברו נכדה על יד רבו המגיד ממעזריטש זיע"א באניפולי.

דרכם של הר"ר זושא ואחיו הר"ר אלימלך היה שבעת הגיעם לאיזה מקום לשב"ק, היה אביהם בא אליהם מעולם העליין ואומר לכ"א היכן יתאכסן בשבת. פע"א באו לעיר אחד בערב שב"ק ובא אליהם אביהם כדרכו, ואמר להם 'אתה אלימלך תהיה כשבת אצל הרב, ואתה זוסיא תלך לשיטענר'ל (היית) שכך וכך שמו'. והם כמובן קיימו את דברי אביהם, והר"ר א הלך לבית הרב דמתא, ואילו הר"ר התחיל לחפש את השיטענר'ל, עד שבקושי הצליח לאתרו ומצאו שרד בקצה העיר בבקתה קטנה וצרה כדרך העניים. ויהי כשבא הר"ר לבית השיטענר'ל לא מצאו בביתו, ושאל לאשתו היכן בעלה, ואמרה שהיא בשדה כעת, ושאלה אותו 'למה כבודו מבקש את בעלי?' אמר לה הר"ר 'אני רוצה להיות אצלכם כשבת'. אמרה לו אשת השיטענר'ל 'הנה בשמחה היינו מכניסים אתכם לביתנו, אבל יאמין לי באמת שכעת ער"ש בצהרים ואין לנו עדיין כלום הוצאות שבת, והגם שבטוחני חזק בהש"ת שברדאי יזמן לנו ערבי שבת אבל בהיות שאנחנו עניים ודרכינו לאכול בצמצום מאוד ואין לנו מה ליתן לאורחים'. השיב לה הר"ר 'איני מבקש ממכם רק כזית לצאת ידי סעודת שב"ק'. כי הר"ר הבין שלא בחינם שלחו אביו לכאן לשבת, כי בטח הוא מהצדיקים נסתרים. כשראתה שהאורח מתעקש להיות דווקא אצלם לשבת, אמרה לו 'הנה אני מסכימה אך רק צריך לשאול את בעלי כשיבא לבית'. בין כך ובין כך בא השיטענר'ל, ומיד נתן שלום לאורח ושאלו מה בקשתו, והשיב הר"ר 'ברצוני להיות אצלכם לשב"ק'. והשיטענר'ל דחה אותו ג"כ שאין לו מה ליתן, אך לא הועילו לו כל אלו כי הר"ר הפציר בו מאוד שיתן לו רק כזית לצאת יד"ח, עד שנתרצה לו השיטענר'ל ונתן לו לכזו לשבת בביתם.

אך השיטענר'ל התנה עימו תנאי שיבא להתפלל עימו עם הבעלי מלאכות, כי הם מתפללים בהשכמה ובמהירות, ואמר לו 'בהיות שאני איש פשוט ומוטרד מאוד, וצריך אני לנח מיניעתי, ע"כ יבוא להתפלל עימנו שלא אצטרך להמתין לו'. הר"ר קיבל את דבריו, ואדברו רצה לילך עמו להתפלל ביחד לתהות על קקנו ולדאות את מעשיו. אבל לאבן נפשו לא ראה ממנו מאומה, כי מדאורו כאיש שדה ומגושם מאוד, ובבית הכנסת התהלך במשך כל התפילה אנה ואנה עם מגפיו הגדולים, והתפלל במהירות גדולה. אחר התפילה הלכו לבית ואמרו שלום עליכם ועשה קידוש במהירות גדולה ובהיעטת כאחד הבורים. אח"כ אכלו ממה שהיה להם ואמרו זמירות וברכו ברכה"מ, אבל הכל במהירות כאחד הפחוזים. והר"ר התפלא מאוד כי ידע אשר כבוד אביו הק' לא שלחו לכאן בחינם, והיה לא צער גדול מאוד על מה שאינו זוכה לדאות מהשיטענר'ל הזה שום רמז מיראת השם. אודו הסעודה אמר השיטענר'ל להר"ר 'מחר מתפללים מוקדם מאוד ותראו לבוא בזמן התפילה'. ואכן הר"ר בא מוקדם, והציץ כל העת על השיטענר'ל ולא ראה ממנו מאומה. וכמו בדאשונה כן בשניה לא ראה אצלו שום דבר בסעודת שבת בצהרים, וכמובן שהיה לו צער גדול מאוד.

ויהי לעת ערב, נפל בדעת הר"ר אך ואנסה עוד פעם אולי זוכה לדאות כעת בעת רעווא דרעוויין איזה דבר מהשיטענר'ל. ויבא לבית ולא מצאו, וגם אשת השיטענר'ל לא היתה בבית, ורק מצא ילד אחד כבן ב' שנה מוטל בעדיסה. הלך הר"ר לילד ושאלו 'קניד לעבין וויא איז דער טאטע [ילד יקר היכן האבא], והילד ענה 'דער טאטע איז אויפן בוידעם [האבא בעליית הגג]. וכשמוע הר"ר זאת הבין שמהו היה כאן, והלך לפתח הבורידעם, אך לאבוננו לא היה

(וכדן צדיקים)

ברכת מזל טוב

בחדת קודש בחדותא דליבא בלב דומה תהילה והודיה אשר ברכת מל טוב קדם דרדינו ראש בית משפחתנו ממשך שלשלת אבה"ק הוד **כ"ק אדמו"ר מקרעטשניף שליט"א** ולבנו יקירו הרה"ק ר' איתמר שליט"א רב דק"ק קרעטשניף ב"ב לדגל השמחה שהודיה במענם בנישואי נכדתו | בתו בשעטומ"צ יה"ר שידיה בת נאמן בישראל עם דודת ישרים מברכים ומשך שלשלת חזקת לתפארת אבה"ק, ויהו רוב נחת דקדושה מכל יציה, ואר"ש ידענו לאורו לאורך ימים ושנים עד ביאת משיח צדיקנו במהרה בימינו אבי"ד בקדה אל מל פני הקדש דחיים מרדכי ראזענבוים בן כ"ק אדמו"ר שליט"א

לזכות

אברהם ישעיה בן ציון בן חיה גילה
להצלחה בכל העניינים ברוחניות ובבשמיים, אושר ועושר וסייעתא דשמיא מרובה אמן

זמנים לשב"ק אופק קרית גת:
המזל: ליל שני 4:28
שעה 2, 23 דקות 5:19
15 הלקים על 3
ר"ח ביום שני 5:50

לשובת נשמת

הגאון הקדוש ר' בנימין בן אריה מרדכי ראבינאוויץ זצוק"ל מ"משכנות הרועים" נלב"ע א' שבט תשס"ב זכותו יגן עלינו ועל כל ישראל אמן

נדבת

ידידינו הנכבד הר"ר **אליעזר שלום פרטיג הי"ו**

לדגל נישואי בתו בשעטומ"צ לזכות החתן כלה ובני המשפחה
יה"ר שיהיה בית נאמן בישראל עם דודות ישרים מברכים, ויזכה לדורות מרים ומכל יוצ"ח רוב נחת דקדושה

כוס תנחומין

משגים אנו לידידינו הנכבד הר"ר **ישעיה משה יעקובוביץ הי"ו**
על פטירת אביו הר"ר **יעקב ז"ל**
בשיבת טובה - בן מאה שנה המקום יתום אתכם בתוך שאר אבלי ציון וירושלים ולא תסיפו לאבד עור, ולא ישמע עור שוד ושבר בנבלתכם, ומחה ה' דמעיה מעל כל פנים ונאמר אמן